

Berbak legezko aiztoak

JOANES URKIXO

 Susasa poesia

Liburu honen salneurria: 3 € + BEZ.
Ordainketa egiteko, edo liburu gehiago eskuratzeko:

<http://susa-literatura.com/ebook>

© 1990 Joanes Urkixo

© edizio honena: Susa

cc-by-sa Creative Commons Aitortu Partekatu

<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.eu>

Lehen edizioa paperean: 1990eko azaroa

Edizio hau: 2011ko ekaina

Susa: 317 posta kutxa / 20800 Zarautz

Adoain Aita 92 / 31015 Iruñea

Zubitalde 21 / 48195 Larrabetzu

Telefonoa: 943 83 26 55

Elektroposta: susalit@armiarma.com

Webgunea: <http://susa-literatura.com>

Etta joango naun
eta nire atzean geldituko zementuzko egunsentia
betirako etxeko atean
malkoz bustiriko agur barea zintzilik

Eskaileren kardamuan azkeneko gogaeta banaletan
oroimena berariaz utziz gero
joango naun
espaloian etzandako mozkortien
bart gaueko tristeziaren oihartzuna
edontzien elkar jotze gor mingotsa eta urruna
kale oihan zaharrean arrastoa egindakoa
nire itzal hutsalean aurkituko ditun bihar

Joango naun
eta bihar argitzean ihintzaren kapusaiak estaliko
nire urratsa
baina dena gel dadila: hire ametsa ezkutuan
neon argi zurbilak zain dezala
Joango naun
eta geroak ehoko dizkin mila amaraun

nire memoriak ez dezan erloju gelditu bat legez
iraun

Joango naun

Koskortuko dira oraindik itxaropena eta balkoiko
geranioa

Diotsat nik etxerako zidor aldaezinean jarraitzen
didan itzalari

Buruaz dagoit adei herabetia makurtzeko kapelarik
ez daukadala

Hosto zimelotan irla urrunak dakarzkidan brisara
munduegileari

Eta parajeak mugidagabe dirau zuregandik ihes
egitean

Semaforo gorrian gelditurik euriari jaurtiki diot
galdera

Ea zertarako balio duen gaueko hiruretan zuregatik
masturbatzeak

Ba ote den beharbada esperman itotzea zerbezan
baino goxoagoa

Baina zure begirada oh darling algodoizko fereka
izan zen bart

*(Goodbye my love zioen Marlowek eta nik ere
badezaket*

*zigarroa expainetatik kendurik bazter honetan hozki
errepika)*

Hainbat panpin anfetaminatu zilarrezko teilatu
horietan blai

Kalerik zuzenen hau Minosko laberinto elektrikoa
getting the hell out of it neonezko keak papurtuta

Bilbo Bilbo sutan dagoen berba mingotsa
erlojuak dioenean zoro hori ez dago zure eskuentzat
pianorik
euria mara-mara erortzen 3x4 allegro moderato eta
Eros gordean euritakorik gabeko ibiltari bakartiei
begira

Zenbat amets bazter honetan josi eta betirako galdu
ziren
azken batean ez bait ziren metalezko murraila bat
baizik
zerumuga ixten duena irribarre izoztu guztion
gainetik
metalezko murraila denboraren fosil xuria
uhainaren apar iheskorra

Bilbo Bilbo maskaratua gure begien kolorekoa
sukarrez populaturiko deuseza uralitazko zerua
parke hezea non zementuzko pan arbolak papurtu
egin diren

eta bitartean hego haizeak etorkizunezko gazteluak
dakartza
hilzori amaigabe honen izerdiak betirako isuri
daitezen

Isiltasunaren izenak idatziko ez diren baso
hustueta ere
malko pare bat eskupeko utzi genuen behin baino
gehiagotan
gure kateak ez zitezen gauaren gortinen aurka
erajota ur

Zenbat lapitz ere hautsi ez ote genuen geure hatz
karrokatuekin
mahai honen gainean amargura txikitazko istorioak
margotzean
iraganaren amets eroen gainean zaldian legez
noraezean

Izotz ere bihurtu ziren gure esperantzarik gozoenak
gaupasa etsipengarri eta amaigabearen joko zahar
honetan

Zertarako beraz erromako zubi berri baten esperoan
geratu

nondik eskekiko ote aintzinako horrenbeste espektrorik
itxuragabe
zergatik gogoan eduki mailukizko soroak
bezalatsuko utopiak
denboraren eztenak oroipenen zauria zoldu
digularik

Atxeki zakizkio tinko bideari
eta eskuak ere atxeki
brisarazko filigrana den
bolante horri
ez dugu promes zurbil gehiagorik jasoko
semaforo gorrien artetik
ez dugu malko gehiagorik idortuko
autobus geltokietako bakartasunean

Eta kontuz arretaz my friend ez ezazu uste
tulipanezko soroak
zoriaren gurpila direnik
ezta ere artaziek moztuko dutenik
gure oroimenean izozturiko
aintzinako irudirik

Eta ez ezazu argitik edan
gauari zeure lepo gainean eutsi arte
halaxe egin zuen poeta eroak
ispilu hautsiaren papurretan itzarritakoan

Baina zergatik batek daki
ez niri galdetu amigo
zioen estetak eta nik no comment shut up
Humphrey Bogarten zigarroa eta horrela ba

Hire begiak etxe zabalak ditun
non ilargiak ezkututzen duen
armiarma baten haria zilarrezko antsia

Zein poliki estutzen ditunan ezpainak
edo barrez lehertu
naizen arrotz honen ondoan eserita

Biluztu haiz eta eguna amaitu
Abegi dagiogu gauari gogoz
goizak elkarrengandik banatuko bait gaitin

Etsipenez abordatuko dizkinat hire erraiak
baina gauaren oihalak hedatzean
hire larruaren itsaso barean zeharka abiatuko
hire sexuaren bikezko usain onaren bultzadan
ilunpeko gordelekuren batean
nire ametsak ahaztuta utzirik

Joan huen inularra
eta bere buztanean eraman gaua

Egunsentiarekin batera
euria zetorren berriro
nire gogaetak eramanez
kalean behera

Laga nuen itxaropena orduen engranaiaren
inguruan
aizkorak azken minutua ebazten zuela
eta hara bildutako jendetzaren erdian
zaharren sorbaldetan umee
esku eta aurpegietan adierazten zuten ikara.

Beste kalean, erreka ondoan,
lur lehorra dantzaka hotzikaradun ipar haizearen
konpaseetan...
eta neska emakumea leloa kantari
edozein bazterretan bere haragia alferrikalduz
edozein bazterretan zutik ormaren kontra
eta azensoreetan gizonak hienen antzera barrez
bitartean eta dezensoreetan hienak gizonen antzera
negarrez.

Trumoiek irensten zuten herri batean zen
jendeak beste barik kalera urteten zuen herri batean
jaietarako biluzik baleude bezala.

Leihotik ikusiko ditut luzaro
jantzi zuriak eguzkitan eskekiak
beti sostropo mordotuen dastakera gogoratuko
baita umeen joko alaitsuak, haien artean bat
nintzena.

Baina orotzapen guztiak sakabanaturik
nork iku zezakeen behin batean izana
aienatuko dira noizbait arrats eguzkitsuak
eta elurrezko goizak
eskekiriko jantzi zuriak eta sugelandareari
beldurrak.

Ustekabeko topo batek ere ez nau bidean
geldieraziko
ezerk ez nau hara lotzen, ez joanak ez etorkiak
ez abestu ohi nuen kanta zaharrak.

Hodeiertz faltsua desagertuz doa ttanttoka
beraren ate kondenatuak betirako itxiko.
Behin eta berriro ilargia dakusat erdi janda
eta izar desiragarriak han goian eskuhar...
Etzazue ez sekula nire figura espero
gaueroko zitan
oi argi ezkutuen kapitainak

*Oh the wind the wind is blowing
thru the graves the wind is blowing*

Paradisu ilunen haizea niregandik ihes eginik
zure pausoak marka zitzakeen erlojuaren gainetik

Gure begien arteko kale lerro okertu hau
alarma gorriekin ernari
mundua hondoratuta gu ere amilduz goazela apurka

Berantesten dut adiskidea
eta hotz etengabeak izar lokak itzalerazten ditu

Begirada biluzizko gertaeren oihartzuna maitasuna
stop zuhaitz argitsuak hostokatzen ari dira bai
begira
ezarriko dugu itxaropena —9 mm parabellum—
argira?

mahai gainean dago eta urrundik tiro tira
ate batek ez ditu distantziak hausten sikira

Gauean baditun handitasuna eta lilura basoak eta izakiak elkarrekin joaz eta hi ere bahago.

Gauean baditun bidaiariaren urratsak eta ilunpeko ernaria eta neonezko argiak (eta itzalaren semeak).

Gauean trenak eta itsasuntziak igarotzen ditun eta argiztuta dagoen herriaren espejismoa ilunabarreko azken adorea eta egunsentiaren promesa.
Eta hi ere bahago.

Kanta soinu bat gauean, ahots epel bat ate baten astindua, hirurak erlojuan eta ez soil-soilik izakiak eta gauzak eta hotsak baita ni ere baniagon ez zekinat zeren atzetik baina.
Eta hi ere bahago
hi itxaroten dudana.

Begiak ixtean
irudi arrotzak zetozkidan gogora.
Begiak ixtean
dirdira fluorezentez betetzen zaidan
irudimena
eta hi ere bahago, dudarik gabe, urrats zail hauetan.

Gauean nire ametsak herri estrainio eta
beldurgarriak
ikertzen dizkin
eta urtziaren eta izarren dastakera
eta bi mila eguneko oilarraren deia

Gauean baditun izarrak eta itsasoaren mugimendua
errekak hiriak basoak belarra
ehundaka gizonen b-i-r-i-k-i-a-k.
Gauean baditun munduaren sekretuak
baina ez zegon jainkorik.
Hi berriz hi bahago
hi berba errazak erdeintzen ditunan hori
nire ametsaren oinarria.
Gauean bahago eta egunean
egon egongo haiz.

Ametsaren zorroa, apain estrainio eta itsua
zure egunsenti atxikitua nire eztarrian
hotzezko sorginkeria.

Baldin nire etxeak leihoak baleuzka
baldin txinurri beltz honek bere lasterketa
geldituko balu bihurgune hauetan
baldin trumoiak desagertuko balira
urezko abesti eternoaren artetik
eguzki urrun bat esnatuko litzateke

Baina bien bitartean kometa dardartia
hegan dabil
metale xumeaz egindako kometa dardarti bakartia
bakarrik
astronomiaren adats luzedun lingotea
erreka hotzitia
lurraren heste hegalaria
odol jario bat eguzkia busti nahian.

Kalean ahaztutako galtzerdiaren kolorea baino
tristeagorik
harlauza hezeetan ez dut deus ere aurkitu
eskaileretan gora noalarik
Eguzkitan dantzuzkit arrainak orroeka
euren hortzak zimurtu eta grisak
erosta itun hau kanta ederra ei zuten antzina

Eta orduan biluzik nire amorantea lez biluzik
jaitsi zaizkit garrak eztarrian barrena
eta denboraren euriteak hasi ditu bere kristalezko
melodia
kristalak bai kantatu egiten bait du
kristalaren kanta elixir ezinezkoa
Ai zeinen ederra kristala bere bide karabilkatsuetan!

Beraz bizitzaren bihurguneetan galdurik nabil
goizak eta gauak erruletan jiraka ari direlako
oihan goibelean zelatan dagoen begia nauzu

Gogoak ispiluak egizue negar

kristala zuentzat jainko bat bait da
eta jainkoak ai amigo jainkoak
bide ertzean jarri ohi dira arratsero
ipuin odoltsuak kondatzeko

Aintzina zure irudi eskasen jitoan maite zintudan
baina gaur guzti hura islada bat
eta ezordu honetan norantza ihes egin
zein bide aukeratu
haize guztiek nire hasperenak ezagutzen dituztela

Haizeteak orre dagi
leihoetako gibellate herdoilduetan
goizeon suzko arnas bat darigu
erraietatik ezpainetara
eta ur istiltsuak astintzen ari dira artega
nire oinpetan.

Salgai depreziatu mordo honen bitartean
hotsa
gor eta mutu datorkit
(gizarte metalikoaren hotsa)
eta haren isladaren kulunkan
eztialdi arrotz batek estali nau poliki-poliki
eguzkiaren urre gartsua nire zainetan barreiatuz
haizearen bihurguneetan nire ilea
sakabanatuz

Hautsi dezagun samindura egunsentiaren
mailuarekin

Gorde dezagun hodei bat geure begien azpian
Eta irakatsi harriei egunerokoaren izena

Ezpain zorrotzak legezko piziti erraldoiak
Negua halako aztarna laga duzuen piziti egarriak
Zidorretan pausua oker ezazue oker
Gela hotz hauetan azkon pozoitsuak
Harrapa ez zaitzaten

Nire oinazean babesturiko ezpain miretsiak
Irribarre zoro hegalariak
Txori bidaztien antzera jendetzaren gaindi igaro

Nire begietan isiltzen ez diren ezpainak
Sekretuen zuhaitza desohostu egiten dutenak
Ispiluen diztirak, aurpegi zahar ezagunak
Zeru triskatuaren islada aintzina ezkututakoa

Gorputzak etzanik egunsenti astunak
erraldoi isilak elurrez bilduak
doinuen bizkarrak arratsaren gelditasun gainean
bide bifurkatutan datorren hur
haren ezpainek nire bizitzaren ezpainak bustitzen
dituen hur?*

guzti hau desfilatzen LIKE A PLAYBACK OF
aiztokadak

amodio ezinezko komeriak eskainiz desfilatzen

Eta hala ere itxaropenezko txanpon uholde bat
eta hitz gartsu batzuk
erakusten zaizkie bere kartak azaldutako leku honen
begiei

Eta amodioaren izaera bere adioarekin nahasten da
arratsari ematen gomutaldi zorro bat
magal gorien atetan metaturiko odola
bezain gomutaldi zoliak
zeren soilik bakartasun egiazkoan dira betazal itxiak
soilik hartan sortzen hilobi berriak

Gorputz biluzien egunsentia non dena den
litekeena
zerumuga antzematen den gailurra ezezik

*Hur?: Alfa egunsentia da
edo 3000 kilometroko fantasia hutsala
edo oihuka sorturiko zilbor hestea
edo «kontuz alfa hauskorra»

Zutitu naiz ikusteko
txori txikien itzalak xahututa
teilatu tontorretan
denboraren piztien erostak josita
odol eta hausterrezko malko hauetan
zeren hain hotz dagoenean haizea
zein urdin zerupaperak

Zutik sentituz aiztoaren sorbatzean banengo bezala
urteen sama sentituz
izualdi moreztatutan barrenatuz
gezurrezko aginak zabaltzen
gorrotoz...

Eta oraindik mendiek ez dute arnasik hartu
ez odolezko ibaiek hildoak estali...
zutitu naiz eta hiri krudelaren lepoa ikusi
bidaiari bakartiaren harridurarekin
eta galdu ere galdu adia
murmuriaz poblaturiko neon argietan
edo huts ixilen hoztasunean

Kale huts eta oihartzunez beteriko honetan
azkeneko barrikadan galduriko amets zimela aurkitu
dut

zuhaitz erraldoietan bere sustraiak erajota
baina ez da orain berriro jasotzeko tenorea
ez eta ere txakur deslaiak berriro izango
ekaitz elektriko haiek iratzarriak

Eta kale barrenean hiriaren harresian
zentinela nekazina inularrean itzala
gorribeltzean ezabatua eguzkiaren sarean
Hitzik barik bere ezpainen esan didate
sekula ez duk Praga ikusiko
ez oh ez eta ere haren mila dorreak

Eta ez dela orain berriro jasotzeko tenorea
hiriko asfaltotik aintzinako arrastoak
eta agian gero gaua oldarka etortzean
zaldi zurian asapalan joango naiz
mailukizko zeruan zazpi burudun izarrak

eta nire oinpetan urtuko eulibeltzak bailiran
Ikaroren hegaletan egingo dut ihes
Pragara Pragara Pragara

Eta orduan ekaitza zuregan eroria eta motorista
hegalariak lainoan

Boteretsua dun lorategi errautsiaren murmurioa
hire ahoan

Urre izoztua edaten duen arnasa haizetan esku
lurruntsuak

Eta egunsenti epelean nire bihotzak itsasizarrak
goitikatu zure masailetan

Bada zeruari ttuka suintement cathédrale vertébré
supérieur

Oh ilargiak zamalkatzen du zidor berde-turkes
batean ezpainak estuturik

Gauaren kutxiloek begiradak lez zauritzen dizute
botila gartsu hori

Eta nolabait zentauroak bazter iheskorrei erasotzen
die

Nire bihotzeko itsasikara ibai ubide lehortua mortua
Oh blues usain zaharra maitasunik ez nire pistolaren
ahoa

Hondorik gabeko abenidan irudi zanpatuak datozkit
buztan matematikoen antzera
Eta hemen in town gau berri bat gau arrunt bat
gehiago

Amadisek bere ezpatak negar anpuluak isurtzen
zituela

Zeruari ttuka leiho zabalean zehar
Edozeinek ikus lezake amets txikiei darien gatza
Eta hortxe bukatu zen kondaira udazkeneko haizea
aienatzen den gisa

Zurekin nago Bilbon

Non uralitazko zero horrek gure begi nekatuak
ausikitzen dituen

Non goizero betiko irudi ilunak gertatu eta deuseza
Deuseza sukarrez populatzen den

Zurekin nago Bilbon

Non ilunabarrak urturik erortzearekin batera
geldiro zatikatzen duen eguzki grisa ibai ahaztu
baten eskeletoa

zubiak ahoa zabalik negarrez ari direla

Zurekin nago Bilbon

Non deus ere ez den zeharo egiazkorik ez kautxozko
malkoak

isurtzen dituen jainko metaliko hau

ez kiratsa darion gonbite larria

ez berripaper puskatuen bidez itzultzekoa dela
gogorarazten digun gaua ere

Zurekin nago Bilbon

Eta nire begiek hiri maskaratuaren kolorea daukate

Zurekin nago Bilbon

Non gogo gazteak euren paradisu laburrean
alferrikaltzen diren

gauaren makineriaren kontra

Non lilurapenak setiatu dituen ur izoztuak begi
keinuka ari zaizkien suzko zalditan

datozen aingeru beltzei

Non jaberik gabeko gorputzek gela ormagabetan
makurtu eta

haragi zuriez & zakilez & ejakulazioez & drogaz
& ezinezko maitasunez egiten duten amets

leihoan zehar Horroreari begira

Eta Horrorea etorri dator eskizofrenia eta stress &
kafesnez blaitutako papurrak eta pan zuhaitzak
& ilargi kerrako ataka eta tronpeta urrunen artean

Zurekin nago Bilbon

Non gogo hoberenak herrestan doazen bele beltzen
heriotzak

erreinatzen duen unibertsitateko pasiluetan barrena

Non eguzkitan etzanik azkeneko belarrarekin batera

azkeneko hasperenak askatu eta otoi egiten duten
isilka

speed irentsi eta aintzinako ezagutzaz jabetzen
diren

euren ezpainak odoleztatzen direlarik

Non leunki garandutako ametsak eraikitzen diren
baina

eros ezazu gure produktua-ren mafia ilun batek
ipurdia

apurtzen dien

Non jendeak indarra galtzen duen maitasunaren
inguruan berbetan

erostetxe haundiko plastikozko poltsetan maitasuna
bera ahaztuta

Zurekin nago Bilbon

Eta nire begiek zure esperantza zorroaren kolorea
daukate

Zurekin nago Bilbon

Non taberna honen ahoak okatu eta hurrengoarenak
irentsiriko

peripatetikoan batailoiak ez duen amaierarik ikusten
eta

Babel Dorre mota berri bat eraikitzen saiatu den
Non esku ameslariek suari zaunka eta isiluneari
ekortu egiten

dioten hego haizearen izerdiak sufrituz goiz grisaren
etorkizun

gazteluak margotuz gure buruak bakean suntsi
ditzagun

hots eginez

Non hilzoria biluzturik aditzera ematen den kaleetan
euren etsipenez eta deusezko intoxikazioa beste
inongo krimenen

errurik gabe

Zurekin nago Bilbon bai baby yeah

Benetan I've seen the best minds of my generation
etabar makabro bat

Poesia honen gauean euria dakar dio argiaren
goiak
kontzientziaren zulo hauek noraezeko bidearen
atariak
basamortuetako ahotsak harresi hutsak baizik ez
dira

Deusezaren erdigunean denboran zeharreko hariak
ibiltzen garen oihan eskergaraino mezua ekarri
zutenak:
ametsen zama astunetik ihes egiteko abagunea
artaziak hartu eta unibertsoa zatika berregiteko
abagunea

Musika kolorezko txorrota zerion gauari tantoka eta
zu ere
etengabeko egian sortutako odol lurrinik
preziatuena azkena
ilunabarreko zaurien azpian ez dakizula agur esaten
zeurere burua behera bota behar bait duzu egunero

zori egongaitzaren leize zulotik sagarreko sugearen
laberintoan

Zure irudia orduan distiragai saxofonistak in the
mad movie

zorioneko ametsak Mickey Mouse agure bat azken
batean

zulonpo galdutan non denbora izoztu zitzaizun baita
ni ere

zurea beti mitxeletak bidaliko dizkizut beharbada ai
ene

Hartu nire eskuak eta mun egien
ez zeukaten odolik mailuki ustelak baizik
merkatuko sasilore saltzailearen izerdia

Heldu nazan eskutik eta ihes egin nirekin
Bilgailua gasolinaz bete eta motorea
martxan jarririk hiritik ihes
Han txakurrak odol hotzean hil eta
hari elektrikoetan urkatzen dituzten hiritik ihes
Han olio ibaien goaia
trenbide izoztuaren gainetik
bide egiten duen hiritik ihes

So egien nire begiei eta han ikusi
ero naizen hau minutuen orratzari segika
kale mortu eguzkigabeetan barrena
So egien munstroei
hantxe zeuden zaunka gure aztarnetan usnan
So egien baina gu biok hala ere
bide ertzean cannabis lorean high eta
nekez egingo dinате gure gurpilek bira
bihar goizeko urrearen gezien azpian

Zure begietara jaurtikitako iru
dia Ni denborari atxekia hau
xe da nire galdera neure za
ma honekin nora joango ote
Eta niregan barreneko kale
ek diote Hare Krishna soft
electric cries tic kling ez bait
dago ezer esan beharrik
Ihesbiderik ez neonezko flas
hekin oinak moztu bait dizki
gute eta bai piramide berde
sinbolo liliputiense droga zo
roaren hezetasuna lur azpi
ko itxaro-pena Hau den hau
agian benetakoegia urteak
amiltzen zaizkit eta non ote
bidea non ote nondik atera
gela itsu honetatik

Nekaturik nago eta nire ahi
dura honek zure kolore gal

dua dauka Haatik aurrera ja
rraitzen dut espazio neurriga
beko bardo itun honek baina
nola ihes nola ihes egin noiz
arte egun grisen ispilu hau
Ezarri dezadan itxaropena
balizko laino iheskor batean
eta orduan akaso Erromako
Zubitik behera parakaidan
botako dut burua eta papurtu
rik zure eskuetara erori

Ai ene ametsak zure negati
boa gu bion Heriotz Makina
galanta

Laino nabarra Botxoan
beirazko altzairua xut ejaculatio precox
txakur bat usnan Tampax kaja huts batean
eta berripaper horixka:
Casa de Masajes Carmina
discrec
garant
(edo halako zerbait)
zigarrokinak eta Coca Cola
hau duk hau bizimodua dio ardozaleak
ontzia azken tantaraino agorturik
lasai egon behar duk beraz
ezer ez bait da bere tokitik mugituko

Laino nabarra Botxoan
politagorik ez det ikusi
Londresen larrua jotzeko zorian
aurkitu nintzenetik
eta hemen tabernako guztien aurrean
egian diotsat aixkiria
me s,estácabando la vida
letxes ere!!

Acab Acab non daukazu arrankazia
Acab Acab figura ituna gainaldean

Uhainak arrain makurtuak kriseilu kulunkariak
arrainak gaua bezain hotzak
hodei txuri bat sarda bat balea
bere zainak azal gaineko ibai barreiatuak
eta gainaldean
loro lore beilegia bere ametsak kontari:

ikusituen ero bizi ziren hiriak
eta hango kaleetako txirrin elektrikoak
baina orain nire postale bilduman
begi guztien so guztien testigantza dira

Acab Acab isilean irentsiz
Acab Acab gizalegezko negargura

Loaldi eternoan arrainak ozeanoekin amets
eta karelean aluminiozko txori bat

itzalik bakartiena deusezera begira
loaldi eternoan desiorik sutsuena
Acab Acab figura ituna gainaldean